

[Bomholt.]

man op over Tallet 50, og desværre synes Tabslisten at skulle forøges ogsaa i Aar. Vi nærer alvorlig Frygt for, at ogsaa Kutteren „Ebenezér“ er gaaet ned, og det vil være ærede Medlemmer bekendt, at andre Fiskekuttere kun med Besvær er kommet i Land.

Som Følge af de mange Dødsfald har Ulykkesforsikringsforbundets Fiskeriafdeling haft et Underskud for 1935 paa over 74 000 Kr. og har i den Anledning søgt om et Statstilskud paa 73 000 Kr.; for 1936 var der et Underskud paa 140 000 Kr., i Løbet af de to Aar et samlet Underskud paa 213 000 Kr. Siden 1933 er Præmierne blevet forhøjet med 50 pCt., og da store Dele af Fiskerbefolkningen i Aar har ringere økonomiske Forhold, end Tilfældet har været i flere Aar, kan Præmierne ikke yderligere forhøjes for nærværende Aar. Jeg siger derfor paa mit Partis Vegne Regeringen Tak, fordi den har stillet 200 000 Kr. til Disposition.

Det er mig bekendt, at Fiskeriafdelingens Kasse er tom, og at det er tvingende nødvendigt i Løbet af nogle faa Dage at kunne foretage Udbetalinger. Det haster med Lovforslaget, og hvis de forskellige Partier kunde give Afkald paa Udvalgsbehandling, vilde det være ønskeligt.

Det er imidlertid for mit Vedkommende nødvendigt, at jeg i faa Ord gør opmærksom paa den materielle Baggrund for de mange Ulykker. Vi staar nemlig her over for Forhold af fortvivlet Karakter; bag om Stormkatastrofen ligger en social Katastrofe.

Jeg gør opmærksom paa, at det udelukkende var gamle Baade, der gik ned i Oktoberstormene. Den yngste Baad var bygget i 1917. Flertallet af Baadene blev bygget mellem 1900 og 1914 og blev bygget til Kystfiskeri inden for en Linie af 100 Sømil. Fiskeriet har imidlertid udviklet sig saadan, at Fiskerne maa gaa ud indtil 250 Sømil for at opnaa Fangst, der er rentabel. Saadan Fisketure er mange af de gamle Baade ikke bygget til — og saa gaar de ned. Der sidder en saa stor Kapital i de Baade, at Kutterejerne af de forskellige Forhold tvinges til at fare langt til Søs; Kapitalerne skal forrentes, og dermed er vi ude i Katastrofen. Disse ældre Baade daler naturligvis noget i Pris, og det sker saa, at netop de

unge Fiskere, som kun har ringe Kapital, køber dem. Hvis ærede Medlemmer vil se Tabslisten fra Oktoberstormene efter, vil de se, at saa godt som alle de omkomne Fiskere er ganske unge Mænd, Mænd i deres bedste Alder. Det er Folk, som har prøvet at tage Chancen i de gamle Baade, og Ulykken har indhentet dem.

De Baade, der blev bygget paa adskillige Østkystværfter i Krigsaarene, er slette. Der er daarlig Forboltning i dem, og der er daarligt Materiel. Adskillige af Krigstidens Baade repræsenterer et ansvarsløst Byggeri, og der er fortsat meget stor Fare forbundet med de Baade, naar de gaar ud over det nærmeste Kystfiskeri. Hvad skal der ske med de gamle Baade? Hvad skal vi gøre for at komme disse Hundreder af Fiskere til Hjælp? Der er fremsat en Destruktionsplan, og jeg vil her sige, at vi maa vælge enten den ene eller den anden Løsning, men der tiltrænges en snarlig Løsning. Den Baad, som vi frygter skal være gaaet ned, Baaden „Ebenezér“, er bygget i 1913 — altsaa det samme Perspektiv som fra den store Katastrofe. Der er Baade, der gaar ud paa Storsøfiskeri med fire Mand om Bord i hver Baad, skønt Forsikringen har nedsat Risikosummen til det halve. Der er ingen, der kan tage Ansvaret for at kassere saadanne Baade. Det vilde betyde økonomisk Tab, og maaske er der Kreditorer, der presser paa. Skønt det er uansvarligt at gaa ud med Baadene, tvinges Fiskerne af de økonomiske Forhold dertil.

Hvad skal der ske? Der maa efter min Mening være et bedre organiseret Tilsyn med Bygningen af nye Fiskekuttere. Der maa i dette Tilsyn være en Mand, der virkelig har Kendskab til Bygningen af Fiskekuttere. Vi har ogsaa i Esbjerg to udmærkede Tilsynsmænd, den ene er Maskinmand og den anden en Mand, der er uddannet paa Dampskibe, men det forekommer mig, at naar det gælder Tilsynet med Fiskekuttere, bør den ene tilsynsførende være en Fisker eller en Specialist i Kutterbygning, og dette Tilsyn bør begynde den Dag, Kølen er lagt. Nu kommer Tilsynet først om Bord, naar Skibet er færdigbygget, og man nøjes saa med at efterse, at Medicinkasser, Ildslukningsapparater og den Slags er paa Plads. Det, det kommer an paa, kan Tilsynet ikke se; det